ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 27 | KATOWICE, DNIA 19 PAŹDZIERNIKA | 1946

Poz. TREŚĆ Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

493.

DEKRET

z dnia 31 lipca 1946 r.

o organizacji statystyki państwowej i o Głównym Urzędzie Statystycznym.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 239 z dnia 11 września 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Główny Urząd Statystyczny jest organem naczelnym statystyki państwowej.

2. Główny Urząd Statystyczny podlega Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 2. Do zakresu działania Głównego Urzędu Statystycznego należy:

1) prowadzenie wszelkich badań statystycznych według programu zatwierdzonego przez Radę Ministrów po wysłuchaniu opinii Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, powziętej w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami;

2) prowadzenie statystyki dla potrzeb planów gospodarczych w porozumieniu z Centralnym Urzędem Planowania;

3) koordynacja i nadzór fachowy nad badaniami statystycznymi i sprawozdawczością statystyczną prowadzoną przez poszczególne władze, urzędy, instytucje państwowe i instytucje prawa publicznego; szczegółowe przepisy w tym zakresie wyda Rada Ministrów;

4) ogłaszanie w specjalnych publikacjach wyników badań statystycznych własnych, jak również w miarę uznania Głównego Urzędu Statystycznego wyników badań prowadzonych przez poszczególne władze, urzędy, instytucje państwowe i instytucje prawa publicznego;

5) prowadzenie badań naukowych w zakresie teorii, techniki i organizacji statystyki oraz współpraca w tej dziedzinie z zagranicą;

6) ogłaszanie naukowych prac statystycznych oraz subsydiowanie wydawnictw i badań statystycznych prowadzonych przez instytucje i towarzystwa naukowe;

7) prowadzenie rejestru badań statystycznych: zakres i zasady prowadzenia rejestru określi Prezes Rady Ministrów w rozporządzeniu wykonawczym;

8) szkolenie fachowego personelu statystycznego;

9) prowadzenie akcji popularyzacji statystyki.

Art. 3. 1. Na czele Głównego Urzędu Statystycznego stoi Prezes mianowany przez Prezydenta Krajowej Rady Narodowej na wniosek Prezesa Rady Ministrów.

2. Wiceprezesów mianuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 4. Budżet Głównego Urzędu Statystycznego stanowi dział odrębny budżetu Prezydium Rady Ministrów.

Art. 5. Rada Ministrów po wysłuchaniu opinii Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego może powołać do życia lokalne organy statystyczne i określić ich organizację.

Art. 6. 1. Przy Głównym Urzędzie Statystycznym działa jako organ doradczy i opiniodawczy Państwowa Rada Statystyczna.

2. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów określi zakres działania, skład, sposób powoływania członków oraz tryb obradowania Państwowej Rady Statystycznej.

Art. 7. 1. Celem przeprowadzenia spisów powszechnych i innych badań statystycznych, wymagających składania zeznań przez prywatne osoby i instytucje, Rada Ministrów na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego może w drodze rozporządzenia nakładać obowiązek udzielania informacyj objętych danymi badaniami.

2. Rozporządzenia te określą uprawnienia organów przeprowadzających badania do kontrolowania prawdziwości złożonych zeznań lub sprawozdań.

Art. 8. 1. Władze, urzędy, instytucje państwowe i instytucje prawa publicznego mogą podejmować badania statystyczne jedynie w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym oraz według metod i formularzy statystycznych, zatwierdzonych przez Główny Urząd Statystyczny. Wyniki tych badań będą komunikowane Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

2. Przepisowi ust. 1 niniejszego artykułu nie podlegają zestawienia liczbowe, powstające w toku bieżącej działalności władz, urzędów, instytucji państwowych i instytucji prawa publicznego a przeznaczone jedynie dla ich wewnętrznych potrzeb.

3. Badania statystyczne podejmowane przez Ministerstwo Obrony Narodowej w sprawach związanych z obronnością, badania statystyczne w sprawach bezpieczeństwa Państwa oraz inne badania, co do których zastrzeżono tajemnicę państwową, nie wymagają porozumienia z Głównym Urzędem Statystycznym a ich wyniki mogą nie być komunikowane Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

Art. 9. Władze, urzędy, instytucje państwowe i instytucje prawa publicznego obowiązane są współdziałać z Głównym Urzędem Statystycznym w prowadzeniu badań statystycznych każda w zakresie swej działalności, a przy badaniach zarządzonych na podstawie art. 7 niniejszego dekretu w zakresie ustalonym rozporządzeniem Rady Ministrów.

Art. 10. 1. Główny Urząd Statystyczny ma prawo dokonywania zestawień statystycznych z wszelkich materiałów znajdujących się w posiadaniu władz, urzędów, instytucji państwowych i instytucji prawa publicznego. Obowiązane są one na żądanie Głównego Urzędu Statystycznego udzielać mu wszelkich niezbędnych informacji związanych z dokonywaniem zestawień statystycznych i umożliwić mu w miarę potrzeby zapoznanie się ze znajdującymi się w ich rozporządzeniu materiałami.

2. Przepisy tego artykułu nie dotyczą materiałów, odnoszących się do spraw obronności i bezpieczeństwa Państwa, oraz innych materiałów, co do których zastrzeżono tajemnicę państwową.

Art. 11. Wyniki badań statystycznych, jak również informacje zakomunikowane Głównemu Urzędowi Statystycznemu w myśl art. 8 i art. 10 przez władze, urzędy, instytucje państwowe i instytucje prawa publicznego, co do których zastrzeżono tajemnicę państwową, nie mogą być przedmiotem publikacji.

Art. 12. Zeznania indywidualne uzyskane w wyniku spisów powszechnych i innych badań statystyczych, wymagających składania zeznań przez prywatne osoby i instytucje, mogą być używane wyłącznie do zestawień statystycznych. Dane te nie mogą być udzielane ani władzom publicznym ani też instytucjom i osobom prywatnym w innym celu. Za ścisłe przestrzeganie tego przepisu osobiście odpowiadają osoby, biorące udział w badaniu statystycznym.

Art. 13. 1. Kto odmówi zeznań lub świadomie złoży zeznania nieprawdziwe, bądź przedstawi fałszywe dowody przed organem uprawnionym do przeprowadzenia badań statystycznych lub utrudni wykonanie czynności przy badaniach statystycznych albo naruszy przepisy art. 12 niniejszego dekretu,

podlega karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do 30.000 zł lub jednej z tych kar.

2. Do orzekania powołane są władze administracji ogólnej.

Art. 14. Organizację Głównego Urzędu Statystycznego określi statut organizacyjny nadany w drodze zarządzenia przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 15. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu traci moc obowiązującą ustawa z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 464) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr 43, poz. 262, z 1923 r. Nr 60, poz. 435 oraz z 1931 r. Nr 97, poz. 740). Rozporządzenia Rady Ministrów wydane na podstawie ustawy z dnia 21 października 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 464) zachowują moc obowiązującą aż do czasu zastąpienia ich rozporządzeniami wydanymi na podstawie art. 7 niniejszego dekretu.

Art. 16. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Administracji Publicznej.

Art. 17. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej: Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski

Minister Administracji Publicznej: Władysław Kiernik

494.

DEKRET

z dnia 12 sierpnia 1946 r.

o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr. 43, poz. 248, z dnia 20 września 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza co następuje:

Art. 1. Sprawy administracji rolnictwa i reform rolnych włącza się do zakresu działania wojewodów i starostów.

Łącznie ze sprawami administracji rolnictwa i reform rolnych powierza się wojewodom i starostom jako odpowiedzialnym wykonawcom zleceń Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych nadzór nad przedsiębiorstwami państwowymi lub ich oddziałami na terenie województwa bądź powiatu, mającymi za przedmiot:

a) prowadzenie gospodarstw rolnych i hodowlanych oraz przemysłu rolnego.
b) utrzymywanie i eksploatację traktorów i maszyn rolniczych.

Art. 2. Do załatwiania spraw, określonych w art. 1, we władzach administracji ogólnej stosuje się przepisy art. 27—32 i 67 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 80, poz. 555).

Wszyscy urzędnicy, załatwiający we władzach administracji ogólnej sprawy, określone w art. 1, z wyłączeniem urzędników kancelaryjnych, są urzędnikami fachowymi w rozumieniu art. 33 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej.

Art. 3. Uprawnienia i obowiązki przechodzą:

a) z wojewódzkich urzędów ziemskich i prezesów wojewódzkich urzędów ziemskich — na wojewodów,
b) z powiatowych urzędów ziemskich i komisarzy ziemskich — na starostów.

Sprawy, określone w art. 1, włącza się na obszarze m. st. Warszawy oraz m. Łodzi do zakresu działania Prezydenta m. st. Warszawy oraz m. Łodzi.

Art. 4. Zatrudnieni w wojewódzkich i powiatowych urzędach ziemskich urzędnicy i niżsi funkcjonariusze oraz pracownicy kontraktowi przechodzą do służby we właściwym urzędzie wojewódzkim lub starostwie.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej oraz Ziem Odzyskanych.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 15 sierpnia 1944 r. o organizacji wojewódzkich i powiatowych urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 4).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Rolnictwa i Ref. Rol.: Stanisław Bieniek
Minister Administracji Publicznej: Władysław Kiernik
w/z Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Czajkowski

495.

DEKRET

z dnia 5 lipca 1946 r.

o Straży Leśnej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 238 z dnia 11 września 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się Straż Leśną zorganizowaną na wzór wojskowy podległą Ministrowi Leśnictwa.

Art. 2. Do zakresu działania Straży Leśnej należy:

1) ochrona przed przestępczą działalnością, śledzenie i ujawnianie sprawców przestępstw przeciw gospodarstwu leśnemu, przemysłowemu i innemu mieniu pozostającemu w administracji Ministra Leśnictwa,
2) pełnienie służby wartowniczej i konwojowej,
3) współdziałanie z właściwymi władzami państwowymi w dziedzinie bezpieczeństwa mienia pozostającego w administracji Ministra Leśnictwa oraz ochrony zdrowia, życia i mienia pracowników lasów państwowych na terenie gospodarstw leśnych, objektów przemysłowych i innych,
4) współdziałanie z właściwymi władzami wojskowymi w dziedzinie obronności Państwa; zakres tego współdziałania ustalą Ministrowie Leśnictwa i Obrony Narodowej.

Art. 3. Straży Leśnej przy wykonywaniu czynności służbowych służą:

1) uprawnienia organów administracji lasów państwowych w zakresie służby ochronnej,
2) uprawnienia Milicji Obywatelskiej w granicach określonych w art. 2,
3) prawo przeprowadzania rewizji u osób podejrzanych o przestępstwo przewidziane w art. 2 pkt 1,
4) prawo korzystania w wyjątkowych przypadkach podyktowanych miejscowymi warunkami z kwater i podwód na zasadach zakwaterowania wojska,
5) prawo do pomocy wszystkich władz i urzędów,
6) prawo posiadania broni typu wojskowego na warunkach określonych przez Ministra Bezpieczeństwa Publicznego,
7) prawo użycia broni w przypadkach, w których prawo użycia jej służy Milicji Obywatelskiej,
8) prawo nakładania grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych za wykroczenia w zakresie szkodnictwa leśnego.

Art. 4. Funkcjonariusze Straży Leśnej mogą nakładać i ściągać grzywny w drodze doraźnych nakazów karnych za wykroczenia w zakresie szkodnictwa leśnego w razie schwytania winnego na gorącym uczynku albo gdy nie ma wątpliwości co do osoby sprawcy, jeśli winny oświadczył, że grzywnę uiści bezzwłocznie.

Przepisy ust. 2 i 3 oraz co do wysokości grzywny ust. 1 art. 50 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365) oraz art. 51 tegoż rozporządzenia stosuje się odpowiednio.

Grzywny ściągnięte wpływają do Skarbu Państwa na potrzeby leśnictwa państwowego.

Art. 5. Straż Leśna składa się:

1) z oficerów Straży Leśnej, mianowanych przez Ministra Leśnictwa, którymi są:
   a) inspektor Straży Leśnej,
   b) nadkomisarz Straży Leśnej,
   c) komisarz Straży Leśnej.
2) z szeregowych Straży Leśnej mianowanych przez właściwe organa administracji lasów państwowych, którymi są:
   a) st. przodownik Straży Leśnej,
   b) przodownik Straży Leśnej,
   c) st. strażnik Straży Leśnej,
   d) strażnik Straży Leśnej.

Art. 6. Oficerów i szeregowych obowiązuje w służbie noszenie munduru ustalonego przepisami o umundurowaniu państwowych funkcjonariuszów leśnych. Szczegółowe przepisy o wyekwipowaniu i oznakach służbowych ustali Minister Leśnictwa.

Art. 7. Oficerom i szeregowym Straży Leśnej przysługuje prawo do:

1) uposażenia,
2) wyekwipowania,
3) zakwaterowania,
4) pomocy leczniczej w ramach ubezpieczeń społecznych.

Szeregowym Straży Leśnej służy nadto prawo do wyżywienia na koszt administracji lasów państwowych.

Art. 8. Zasadnicze uposażenie w ramach grup, ustalonych w art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663), zmienionego dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 175), otrzymują:

1) inspektor	Straży Leśnej	V—VI	grupy
2) nadkomisarz	„	VI—VII	„
3) komisarz	„	VII	„
4) st. przodownik	„	VIII	„
5) przodownik	„	IX	„

6) st. strażnik „ X „
7) strażnik „ XI „

Do oficerów i szeregowych Straży Leśnej mają zastosowanie postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z d. 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 179).

Art. 9. Oficerom i szeregowym Straży Leśnej służy prawo do bezpłatnego opału drewnem otrzymywanym z lasów państwowych według norm ustalonych przez Ministra Leśnictwa.

Art. 10. Dzieciom z małżeństwa, uprawnionym, uznanym, zrównanym z dziećmi z małżeństwa i przysposobionym oficerów i szeregowych Straży Leśnej, którzy w czasie lub w związku ze służbą utracili życie wskutek nieszczęśliwego wypadku lub popełnionego na nich karygodnego czynu, przysługuje prawo pierwszeństwa przy przyjęciu do szkół państwowych, w szczególności prowadzonych przez Ministerstwo Leśnictwa i do kształcenia w tych szkołach na koszt Skarbu Państwa.

Art. 11. Oficerowi lub szeregowemu Straży Leśnej, który utracił całkowicie zdolność do pracy zarobkowej wskutek popełnionego na jego osobie czynu karygodnego w związku ze służbą lub wskutek nieszczęśliwego wypadku doznanego z powodu lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, służy prawo, niezależnie od zaopatrzenia emerytalnego, do jednorazowego odszkodowania w wysokości dwudziestoczterokrotnego pełnego uposażenia pobranego w ostatnim miesiącu.

Odszkodowanie to niezależnie od pośmiertnego oraz zaopatrzenia emerytalnego otrzymują wdowy bądź dzieci z małżeństwa, uprawnione, uznane, z nimi zrównane lub przysposobione, jeżeli oficer lub szeregowy Straży Leśnej z wymienionych wyżej przyczyn utracił życie.

Art. 12. W dziedzinie obowiązków i uprawnień nieuregulowanych niniejszym dekretem mają odpowiednie zastosowanie przepisy o służbie w lasach państwowych i o państwowej służbie cywilnej.

Art. 13. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Leśnictwa.

Art. 14. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Leśnictwa: Stanisław Tkaczów
w/z. Minister Obrony Narodowej: Marian Spychalski
Minister Bezpieczeństwa Publicznego: Stanisław Radkiewicz
w/z Minister Skarbu: Leon Kurowski

496.
ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY
z dnia 3 września 1946 r.
o używaniu przy budowie wapna pokarbidowego.
(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 262 z dnia 30 września 1946 r.)

Na podstawie art. 375 lit. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz. 216) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 77, poz. 514 i z 1946 r. Nr 16, poz. 109) zarządzam, co następuje:

§ 1. Do robót murarskich i tynkarskich zamiast zwykłego wapna budowlanego można używać wapna pokarbidowego z zachowaniem następujących warunków:
1) wapno pokarbidowe powinno pochodzić z większych wytwórni acetylenu, a źródło pochodzenia powinno być udokumentowane;
2) wapno pokarbidowe powinno być dostarczone w stanie wystarczającej wilgotności, przy zawartości wody powyżej 35%;
3) należy je starannie przechowywać, w szczególności zabezpieczyć od zanieczyszczeń, jak każde wapno gaszone, w dołach, pokrytych piaskiem lub w inny skuteczny sposób;
4) jeżeli przy powierzchni powstaje twardniejąca warstwa (t. zw. skórka), należy przed użyciem wapna ją usunąć;
5) ilość wapna pokarbidowego w stosunku do ilości piasku w zaprawie powinna być nieco większa, niż przy użyciu wapna zwykłego tłustego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Odbudowy: Michał Kaczorowski

497.
ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH
z dnia 6 września 1946 r.
o ochronie niektórych zwierząt łownych.
(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 263 z dnia 30 września 1946 r.)

Na podstawie art. 51 ust. 1 lit. a), b), c) i d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934) w brzmieniu ustalonym art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczpospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) zarządzam, co następuje:

§ 1. Czas ochronny, ustalony w art. 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim, rozszerza się tak, że obejmuje on:
1) dla jeleni byków w województwach: białostockim, gdańskim, łódzkim, olsztyńskim, pomorskim, poznańskim i wrocławskim okres od 1 listopada do 14 września,
2) dla saren-kozłów w województwach: krakowskim, gdańskim, łódzkim, pomorskim, poznańskim, szczecińskim i wrocławskim okres od 1 listopada do 31 maja,
3) dla borsuków okres od 1 grudnia do 14 września,
4) dla wiewiórek okres od 1 marca do 30 listopada,
5) dla zajęcy-szaraków okres od 15 stycznia do 31 października,
6) dla głuszców-kogutów okres od 15 maja do 31 marca,
7) dla cietrzewi-kogutów okres od 15 maja do 31 marca,
8) dla jarząbków okres od 1 lutego do 30 września,
9) dla bażantów-kogutów w województwach: łódzkim, gdańskim, pomorskim, szczecińskim, poznańskim i wrocławskim okres od 1 lutego do 31 października,
10) dla kuropatw w województwach: kieleckim, gdańskim, łódzkim, pomorskim, poznańskim, szczecińskim, warszawskim i wrocławskim okres od 1 grudnia do 31 sierpnia,
11) dla słonek okres od 15 maja do 31 sierpnia,
12) dla batalionów okres od 1 czerwca do 15 lipca,
13) dla dzikich kaczorów okres od 1 czerwca do 16 lipca,
14) dla dzikich kaczek okres od 1 stycznia do 16 lipca,
15) dla innego ptactwa wodnego i błotnego okres od przylotu do 15 lipca,
16) dla dzikich gęsi okres od przylotu do 31 sierpnia,
17) dla dzikich gołębi okres od przylotu do 31 sierpnia.

§ 2. Wprowadza się czas ochronny:
1) dla dzików od 1 marca do 30 czerwca,
2) dla kun leśnych (tumaków) od 1 marca do 31 października.

§ 3. Zabrania się całkowicie polowania na:
1) łosie byki,
2) niedźwiedzie,
3) rysie,
4) żbiki,
5) jelenie-byki w województwach: kieleckim, krakowskim, lubelskim, rzeszowskim i warszawskim,
6) danieli-rogaczy,
7) sarny-kozły w województwach: białostockim, kieleckim, lubelskim, rzeszowskim, warszawskim i olsztyńskim,

8) muflony,
9) norki,
10) bażanty-koguty w województwach: białostockim, kieleckim, krakowskim, lubelskim, olsztyńskim, rzeszowskim i warszawskim,
11) kuropatwy w województwach: białostockim, krakowskim, lubelskim, olsztyńskim i rzeszowskim,
12) dzikie łabędzie,
13) dropie i dropie-kamionki (strepety),
14) drozdy,
15) puchacze,
16) orły.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 maja 1947 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Kierownika Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 listopada 1944 r. w sprawie ochrony niektórych zwierząt łownych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 76).

w/z. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: Bolesław Podedworny

---

498.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 sierpnia 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 sierpnia 1938 r. o ubezpieczeniu brackim w powiatach: będzińskim, bielskim, bialskim i chrzanowskim.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 244 z dnia 11 września 1946 r.)

Na podstawie art. 304 ust. (3) i (3a) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 227) oraz na podstawie art. 1, 3, i 4 dekretu z 29 września 1945 r. o uiszczaniu przez pracodawców całości składek na ubezpieczenia społeczne i na fundusz pracy (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 240) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 sierpnia 1938 r. o ubezpieczeniu brackim w powiatach będzińskim, bielskim, bialskim i chrzanowskim (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 505) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 11 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) W razie śmierci ubezpieczonego służy odprawa jego żonie i dzieciom do lat 18, a dzieciom odbywającym studia w zakładach naukowych — do lat 24. Jeżeli dzieci są jeszcze przed przekroczeniem lat 18 trwale i całkowicie niezdolne do zarobkowania służy im odprawa również i po przekroczeniu tego wieku. Statut określi bliżej, kogo należy uważać za dziecko ubezpieczonego uprawnione do odprawy. Statut może ustalić, że, w braku uprawnionej do odprawy żony, odprawa służyć będzie osobie, która zamieszkiwała z ubezpieczonym we wspólnym gospodarstwie domowym i była przez niego wyłącznie utrzymywana; statut określi warunki, od których spełnienia zależeć będzie nabycie przez tę osobę prawa do odprawy".

2) § 12 ust. (3) otrzymuje brzmienie:

„(3) Odprawa należna ubezpieczonym mężczyznom po przebyciu w Kasie Bratniej 240 miesięcy składkowych nie może być mniejsza od 14.400 zł".

3) § 16 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Składki są opłacane miesięcznie z dołu przez pracodawcę".

4) § 16 ust. (3) otrzymuje brzmienie:

„(3) Statut Kasy Bratniej określa wysokość składek".

5) § 16 ust. (4) otrzymuje brzmienie:

„(4) Do czasu odmiennego unormowania w statucie — składki wynoszą 3% miesięcznie zarobku ubezpieczonych. Za zarobek uważa się całkowity dochód ubezpieczonego, zarówno w gotówce jak i w naturze, stanowiący wynagrodzenie za pracę".

6) § 17 otrzymuje brzmienie:

„(1) Pracodawca obowiązany jest do wpłacenia składek również i w tym przypadku, gdy nie wypłaca wynagrodzenia mimo upływu terminu jego płatności.

(2) Od chwili wypłaty wynagrodzenia ubezpieczonym lub upływu terminu jego płatności — kwoty należnych składek stanowią własność Kasy Bratniej; są one uważane za prawnie oddzielone od pozostałego majątku pracodawcy. Kasa Bratnia może żądać wydania ich bez jakichkolwiek ograniczeń także w postępowaniu egzekucyjnym, upadłościowym i układowym".

7) § 18 otrzymuje brzmienie:

„(1) Pracodawca obowiązany jest wpłacić składki do Kasy Bratniej w ciągu dziesięciu dni od terminu płatności wynagrodzenia.

(2) Pracodawca, który nie wpłaci do Kasy Bratniej składek w terminie, określonym w ust. (1), obowiązany jest do płacenia odsetek według stopy, określonej dla odsetek prawnych, poczynając od 11 dnia od daty płatności wynagrodzenia".

8) w § 44 ust. (3) pkt 3 dodaje się jak ostatnie zdanie:

„Przepis lit. C stosuje się odpowiednio do Komisji Rozjemczej".

9) § 44 ust. (5) otrzymuje brzmienie:

„(5) W razie rozwiązania Komisji Rozjemczej lub organu Kasy Bratniej Minister Opieki Społecznej powierza na okres nie dłuższy od dwunastu miesięcy wyznaczonemu przez siebie organowi tymczasowemu (jednoosobowemu lub kolegialnemu) pełnienie czynności rozwiązanego organu. Przed upływem powyższego terminu powinien być powołany w sposób, przewidziany w §§ 24, 26, 28 i 31, organ Kasy Bratniej, którego czynności spełniał organ tymczasowy".

10) § 45 ust. (3) otrzymuje brzmienie:

„(3) Okresy, nie przekraczające 240 miesięcy składkowych, zalicza się tak, jak gdyby były przebyte przez ubezpieczonych mężczyzn w Kasie Bratniej. Za miesiące ponad okres 240 miesięcy składkowych służy uprawnionym tylko dopłata w wysokości 300 zł za każde dalsze 12 miesięcy składkowych".

11) § 46 ust. (3) otrzymuje brzmienie:

„(3) Okresy pracy nie przekraczające 132 miesięcy zalicza się tak, jak gdyby były przebyte w Kasie Bratniej. Powyższe okresy pracy zalicza się bez względu na przerwy w pracy w danym przedsiębiorstwie. Miesięcy ponad zaliczony okres 132 miesięcy nie zalicza się do ubezpieczenia w Kasie Bratniej".

12) § 47 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Ustala się następującą wysokość odpraw, która będzie obowiązywać do czasu odmiennego unormowania w statucie wysokości odpraw:

Po poniższej liczbie miesięcy składkowych	Odprawa wynosi złotych	
	A) dla ubezpieczonego mężczyzny na podstawie § 10 ust. (1) pkt. 1) i 2) lub dla pozostałych członków rodziny na podstawie § 11	B) dla ubezpieczonego mężczyzny na podstawie § 10 ust. (1) pkt. 3)
1	2	3
24	1.200	816
36	1.800	1.224
48	2.400	1.632
60	3.000	2.040
72	3.600	2.448
84	4.200	3.048
96	4.800	3.648
108	5.400	4.248
120	6.000	4.848
132	6.600	5.448
144	7.200	6.048
156	7.800	6.648
168	8.400	7.248
180	9.000	7.848
192	9.600	8.448
204	10.200	9.624
216	10.800	10.800
228	11.400	11.400
240	14.400	14.400
252	15.360	15.360
264	16.320	16.320
276	17.280	17.280
288	18.240	18.240
300	19 200	19.200

2) Po 300 miesiącach składkowych odprawa wzrasta za każde dalsze 12 miesięcy składkowych o 1.200 zł.

3) Odprawy, służące ubezpieczonym kobietom i pozostałym po nich członkom rodziny, wynoszą 80% odpowiednich odpraw, należnych w myśl pkt 1) lit. A lub lit. B i pkt 2), przy czym w przypadku, określonym w § 10 ust. (2) 80% odpraw, należnych w myśl pkt 1) lit. B".

13) w § 49 ust. (1) dodaje się zdanie:

„Renty te nie mogą być jednak niższe od najniższych odpowiednich rent z ubezpieczenia emerytalnego robotników, wypłacanych przez Zakład".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1946 r.

Przepisy § 1 pkt 1), 2), 10), 11), i 12) stosuje się do odpraw, wypłacanych przez Kasę Bratnią po dniu 1 lutego 1945 r.

Przepis § 1 pkt 13) stosuje się do rent, wypłacanych za okresy po dniu 1 lutego 1945 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Adam Kuryłowicz

499.
UCHWAŁA
RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1946 r.

w przedmiocie powołania Komisarza Rządu dla spraw produktywizacji ludności żydowskiej w Polsce.

1. Dla produktywizacji Żydów — obywateli polskich, wyzutych przez faszyzm, wojnę i emigrację ze swych siedzib, jak również dla racjonalnego włączenia Żydów — obywateli polskich do twórczej pracy dla odbudowy kraju, ustanawia się przy Prezydium Rady Ministrów Komisarza Rządu dla spraw produktywizacji ludności żydowskiej w Polsce.

2. a) Komisarz Rządu dla spraw produktywizacji ludności żydowskiej w Polsce podlega bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów, działając przez biuro Komisarza Rządu dla spraw produktywizacji ludności żydowskiej w Polsce z siedzibą w Warszawie oraz przez Komisarzy lub Inspektorów wojewódzkich, ustanowionych przez Komisarza Rządu przy wojewodach w tych województwach, w których ze względu na liczbę ludności żydowskiej zajdzie tego potrzeba;

b) Komisarza Rządu dla spraw produktywizacji ludności żydowskiej w Polsce mianuje Prezes Rady Ministrów.

3. Do zadań Komisarza Rządu dla spraw produktywizacji ludności żydowskiej w Polsce należy współdziałanie oraz ustalanie zarządzeń w porozumieniu z właściwymi Ministrami po zasięgnięciu opinii żydowskich organizacji społecznych, w następujących sprawach:

a) zatrudniania Żydów w przemyśle, rolnictwie i handlu wedle ich uzdolnienia fachowego i posiadanej wiedzy oraz umieszczania w tych gałęziach celem przekwalifikowania,

b) zakładania, wyposażenia technicznego i kredytowania gospodarstw rolnych, hodowlanych, rzemieślniczo-wytwórczych, robotniczych i spożywczych typu spółdzielczego, jak również indywidualne, celem zatrudnienia bezrobotnych spośród ludności żydowskiej,

c) regulowania osiedlania i przesiedlania Żydów wyzutych z mienia i pozbawionych warsztatów pracy, oraz w sprawach związanych z emigracją i imigracją.

d) opieki nad matką, dzieckiem i osobami niezdolnymi do pracy spośród ludności żydowskiej, jak również nadzoru nad działalnością żydowskich instytucji dobroczynnych.

e) sporządzania i opracowywania danych o ilości i strukturze ludności żydowskiej w Polsce.

f) w sprawach administracyjnych, kulturalnych i propagandowych w zakresie unormowania tychże w duchu zbliżenia i współżycia polsko-żydowskiego.

4. Dla realizacji powyższych zadań oraz na cele budżetowe prac Komisarza Rządu dla spraw produktywizacji ludności żydowskiej w Polsce Rada Ministrów upoważnia Ministra Skarbu do otwarcia kredytu do wysokości 85 milionów złotych na okres od 1. VIII. 1946 r. do 31. XII. 1946 r.

5. Wykonanie powyższej uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim Ministrom.

Prezes Rady Ministrów
(—) Edward Osóbka-Morawski

500.
ZARZĄDZENIE
MINISTRA KULTURY i SZTUKI
wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej

z dnia 30 kwietnia 1946 r.

w sprawie pobierania opłat od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża.

(Przedruk z Dz. Urzędowego Ministerstwa Kultury i Sztuki Nr 2, poz. 24 z dnia 8 lipca 1946 r.)

Na podstawie dekretu P. K. W. N. z dnia 15 września 1944 r. o zakresie działania i organizacji resortu Kultury i Sztuki (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 25) i ustawy z dnia 28. I. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 111), zarządzam, co następuje:

1. Dyrekcje wszystkich teatrów zawodowych, dramatycznych i rewiowych, kierownictwa imprez teatralnych dorywczych obowiązane są z dniem 15 maja 1946 r. pobierać przy sprzedaży biletów wstępu opłaty na rzecz P. C. K. w wysokości 5% od ceny biletu, przy czym opłaty w groszach zaokrągla się do pełnego złotego wzwyż.

2) Opłaty z tego tytułu należy wpłacać w odstępach tygodniowych na konto: Pocztowa Kasa Oszczędności — Warszawa — Nr 1-1469 — „Polski Czerwony Krzyż".

3) Sprawozdania z dokonanych wpłat w okresie miesięcznym należy nadsyłać w terminie do dnia 10 każdego następnego miesiąca, za pośrednictwem Wojewódzkich Wydziałów Kultury i Sztuki, do Ministerstwa Kultury i Sztuki.

4) Dyrektorzy, kierownicy i organizatorzy imprez wymienionych w art. 1, są osobiście odpowiedzialni za wykonanie niniejszego zarządzenia.

5) Zarządzenie niniejsze dotyczy również imprez, urządzanych, względnie nadzorowanych przez Naczelną Dyrekcję Widowisk Rozrywkowych.

6) Wojewódzkie Wydziały i powiatowe Referaty Kultury i Sztuki oraz zarządy gmin są obowiązane do współdziałania z P. C. K. w celu usprawnienia akcji pobierania wyżej wymienionych opłat. Jednocześnie upoważnia się P. C. K. do dokonywania kontroli poboru tychże opłat.

7) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 maja 1946 r.

V. Minister: L. Kruczkowski

501.
ZARZĄDZENIE
MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 2 maja 1946 r.

w przedmiocie utworzenia państwowego Przedsiębiorstwa pod nazwą: „Naczelna Dyrekcja Widowisk Rozrywkowych".

(Przedruk z Dz. Urzędowego Ministerstwa Kultury i Sztuki Nr 2, poz. 25 z dnia 8 lipca 1946 r.)

1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą: „Naczelna Dyrekcja Widowisk Rozrywkowych", zwana dalej N. D. W. R.

2. Zadaniem N. D. W. R. jest przejęcie w jednolity zarząd i użytkowanie opuszczonych i poniemieckich przedsiębiorstw widowisk rozrywkowych oraz organizowanie i zarządzanie nawoutworzonymi imprezami.

3. N. D. W. R. posiada osobowość prawną i podlega wpisowi do rejestru handlowego.

4. Rachunkowość N. D. W. R. jest prowadzona według zasad handlowych.

5. Nadaje się N. D. W. R. tymczasowy statut do czasu ogłoszenia dekretu o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych i ich zjednoczeń, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: Wł. Kowalski

STATUT

Naczelnej Dyrekcji Widowisk Rozrywkowych.

Do czasu ogłoszenia dekretu o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych i ich zjednoczeń nadaje się przedsiębiorstwu „Naczelna Dyrekcja Widowisk Rozrywkowych" (N. D. W. R.) tymczasowy statut następującej treści:

Art. 1. Tymczasową siedzibą N. D. W. R. jest Łódź, stałą siedzibą — Warszawa, a terenem działania — obszar całego Państwa. N. D. W. R. ma prawo otwierać oddziały.

Art. 2. Zadaniem N. D. W. R. jest dostarczanie szerokim masom godziwej i popularnej rozrywki oraz możności poznawania zwierząt egzotycznych i krajowych przez:

a) organizowanie oraz zarządzanie cyrkami, lunaparkami i zwierzyńcami objazdowymi itp.,

b) szkolenie personelu zawodowego,

c) podnoszenie poziomu estetycznego organizowanych imprez,

d) wykonywanie innych czynności, zleconych przez Ministra Kultury i Sztuki, a mających związek z wyżej wymienionymi celami.

Art. 3. N. D. W. R. posiada osobowość prawną i podlega wpisowi do rejestru handlowego. Wpisaniu podlega nazwa, siedziba, przedmiot przedsiębiorstwa, wysokość kapitału zakładowego, imiona i nazwiska osób uprawnionych oraz sposób reprezentowania N. D. W. R. i zaciągania zobowiązań.

Art. 4. Rachunkowość jest prowadzona według zasad handlowych. Rokiem obrachunkowym jest rok kalendarzowy.

Art. 5. N. D. W. R. pokrywa wszelkie wydatki z własnych dochodów. Czysty zysk N. D. W. R. wpłacany jest do Skarbu Państwa.

N. D. W. R. prowadzi gospodarkę na podstawie rocznych planów finansowo-gospodarczych, które zatwierdza Minister Kultury i Sztuki.

Art. 6. Przejęcie przez N. D. W. R. w użytkowanie i zarząd nieruchomego i ruchomego majątku, stanowiącego własność Skarbu Państwa, odbywa się na podstawie spisu inwentarza i oszacowania, sporządzonego protokularnie przez osoby upoważnione przez Ministra Skarbu i Ministra Kultury i Sztuki.

Art. 7. Majątek ruchomy, wyodrębniony protokularnie z ogólnego majątku Skarbu Państwa jest przekazany N. D. W. R. na własność.

W zakresie swego działania może N. D. W. R. we własnym imieniu nabyć i zbyć majątek ruchomy oraz zaciągać zobowiązania.

Art. 8. Majątek nieruchomy, jaki N. D. W. R. nabywa, stanowi własność Skarbu Państwa, przy czym N. D. W. R. przysługuje prawo zarządu i użytkowania.

Nabywanie, zbywanie i obciążanie majątku nieruchomego, przeznaczonego N. D. W. R. do użytkowania może nastąpić jedynie na podstawie upoważnienia Ministra Kultury i Sztuki, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 9. Na czele N. D. W. R. stoi Dyrektor, którego powołuje i zwalnia Minister Kultury i Sztuki.

Dyrektor jest odpowiedzialny za prawidłowe prowadzenie N. D. W. R. w myśl statutu i wskazań Ministra Kultury i Sztuki.

Art. 10. Minister Kultury i Sztuki powołuje i zwalnia na wniosek Rady Nadzorczej Wicedyrektora i Kierownika Artystycznego.

Art. 11. Członkowie Rady Nadzorczej, Dyrektor, Wicedyrektor, Kierownik Artystyczny oraz pracownicy N. D. W. R. nie są urzędnikami państwowymi.

Art. 12. Minister Kultury i Sztuki sprawuje nadzór nad prawidłową i dostosowaną do potrzeb działalnością N. D. W. R. i w tym celu powołuje Radę Nadzorczą, a ponadto może przeprowadzać kontrolę przez swych delegatów i upoważniać ich na czas kontroli do podpisywania zarządzeń, korespondencji N. D. W. R., jak również do zawieszania i odwoływania członków władz N. D. W. R.

Skład Rady Nadzorczej N. D. W. R. określi zarządzenie Ministra Kultury i Sztuki.

Art. 13. Likwidacja N. D. W. R. następuje na podstawie zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Skarbu, — likwidatorów ustanowi Minister Kultury i Sztuki oraz ustali sposób przeprowadzenia likwidacji.

502.
OKÓLNIK
z dnia 6 maja 1946 r.
w sprawie teatrów miejskich.

(Przedruk z Dz. Urzędowego Ministerstwa Kultury i Sztuki Nr 2, poz. 29 z dnia 8 lipca 1946 r.)

Do czasu unormowania ustroju teatrów w Państwie na drodze prawem przepisanej, Ministerstwo Kultury i Sztuki ustala następujące zasady, na podstawie których samorządy miejskie mogą prowadzić teatry miejskie.

1. *Kompetencje Ministerstwa Kultury i Sztuki:*

a) Ministerstwo Kultury i Sztuki zatwierdza kierownictwa artystyczne i administracyjne teatrów,

b) Ministerstwo Kultury i Sztuki sprawuje nadzór artystyczny i repertuarowy nad dyrekcjami teatrów, które w tym zakresie są bezpośrednio podległe Ministerstwu Kultury i Sztuki,

c) Ministerstwo Kultury i Sztuki zatwierdza półroczne (roczne) plany repertuarowe teatru,

d) Ministerstwo Kultury i Sztuki sprawuje ogólny nadzór finansowy nad dyrekcjami teatrów w związku z przyznawanymi subwencjami.

2. *Kompetencje Zarządów Miast:*

a) Zarządy powierzają stanowiska kierownika artystycznego i administracyjnego teatrów miejskich zgłoszonym kandydatom po zatwierdzeniu ich przez Ministerstwo Kultury i Sztuki,

b) Zarządy miast nadzorują dyrekcje teatrów pod względem administracyjno-gospodarczym, o ile przyznają dotacje na cele teatru lub powierzają dyrekcji teatru miejski majątek ruchomy,

c) Zarządy miast mogą uczestniczyć wespół z dyrekcją teatru przy opracowywaniu planu repertuarowego teatru przedstawianego Ministerstwu Kultury i Sztuki do zatwierdzenia.

3. *Kompetencje Dyrekcji Teatru:*

a) Dyrekcje teatrów miejskich odpowiedzialne są za dobór zespołu artystycznego, wykonanie planu repertuarowego, za całokształt artystycznej i administracyjnej działalności teatru,

b) dysponowanie salą teatralną i widownią na cele pozateatralne (np. akademie, uroczystości itp.) pozostawione jest w całości kompetencji Dyrekcji Teatru,

c) Dyrekcje Teatru zobowiązane są do oddania na cele reprezentacyjne miasta (według umowy) 1 loży lub 2 stałych biletów wstępu. Wydawanie ewentualnych dalszych jednorazowych miejsc bezpłatnych (premiery itp.), pozostawione jest wyłącznie decyzji Dyrekcji Teatru.

V. Minister: Leon Kruczkowski

503.
OKÓLNIK
Kierownika Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej Nr 11

z dnia 8 czerwca 1946 r.

w sprawie terytorialnej właściwości urzędów Prokuratorii Generalnej R. P.

Do Obywateli Kierowników Wydziałów w Urzędzie Głównym Prokuratorii Generalnej, Kierowników Oddziałów Prokuratorii Generalnej w Krakowie, Katowicach, Poznaniu, Gdańsku, oraz Zespołów Delegacyjnych w Łodzi, Kielcach, Bydgoszczy, Rzeszowie i Wrocławiu.

Dotychczas obowiązujący terytorialny zakres działania Urzędu Głównego Prokuratorii Generalnej i jej Oddziałów był czasowy i ulegał zmianom w zależności od powstawania nowych sądów i związanych z tym zmian ich terytorialnej właściwości.

Wobec dokonania już podziału całego terytorium Państwa na okręgi sądowe zachodzi konieczność dostosowania w myśl § 10 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9. XII. 1924 r. o zmianie ustroju Prokuratorii Generalnej R. P. (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 967) okręgów terytorialnych Urzędu Głównego i Oddziałów Prokuratorii do okręgów sądów apelacyjnych i opracowania nowego wykazu terytorialnej kompetencji urzędów Prokuratorii.

Stosowane obecnie kryterium przy ustalaniu kompetencji Prokuratorii Generalnej, a mianowicie częściowo oparte na właściwości terytorialnej sądów apelacyjnych, a częściowo w sprawach o przywrócenie posiadania majątków opuszczonych, na właściwości terytorialnej Okręgowych Urzędów Likwidacyjnych (dawniej Wojewódzkich Oddziałów T. Z. P.), dało ujemne wyniki, oraz powodowało komplikacje i trudności w urzędowaniu zarówno Prokuratorii Generalnej, jak i sądów.

Wobec powyższego w sprawach o przywrócenie posiadania majątków opuszczonych uchylam dotychczasową właściwość terytorialną poszczególnych Zarządów Prokuratorii Generalnej, opartą na właściwości terytorialnej poszczególnych Wojewódzkich Oddziałów T. Z. P. względnie obecnie Okręgowych Urzędów Likwidacyjnych, a jako jedyną podstawę dla ustalenia właściwości terytorialnej Urzędów Prokuratorii Generalnej we wszystkich sprawach, przyjmuję podział kraju na okręgi sądowe.

Ze względu na znaczną ilość spraw w niektórych większych miastach będą tam nadal czynne zespoły delegacyjne, powołane do życia na podstawie art. 44 uchwały Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1919 r., w przedmiocie ustroju i czynności Prokuratorii (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 433) względnie art. 50 uchwały Rady Ministrów z dn. 17 czerwca 1920 r., w sprawie ustroju i czynności Oddziałów Prokuratorii Generalnej (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 502). Zespoły delegacyjne stanowią część składową Urzędu Głównego względnie Oddziału i będą działały w ramach właściwości terytorialnej Urzędu Głównego, lub właściwego Oddziału z tym, że będą one wyłącznie właściwe do prowadzenia spraw w powierzonych im okręgach sądowych.

Poniżej podaję wykaz kompetencji terytorialnej poszczególnych Urzędów Prokuratorii Generalnej.

Wykaz
Urzędów Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

1) Urząd Główny w Warszawie.

Okręg Sądu Apelacyjnego w Warszawie.
Okręg Sądu Apelacyjnego w Lublinie.

Zespoły Delegacyjne Urzędu Głównego:

a) Zespół Delegacyjny w Łodzi.
z Okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie;
Okręg Sądu Okręgowego w Łodzi,
Okręg Sądu Okręgowego w Piotrkowie;

b) Zespół Delegacyjny w Kielcach.
z Okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie:
Okręg Sądu Okręgowego w Kielcach.
Okręg Sądu Okręgowego w Radomiu;
z Okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie:
Okręg Sądu Okręgowego w Częstochowie.

2) Oddział w Krakowie.

Okręg Sądu Apelacyjnego w Krakowie.

Zespół Delegacyjny Oddziału w Krakowie:

c) Zespół Delegacyjny w Rzeszowie:
Okręg Sądu Okręgowego w Rzeszowie.
Okręg Sądu Okręgowego w Przemyślu.
Okręg Sądu Okręgowego w Jaśle.

3) Oddział w Katowicach:

Okręg Sądu Apelacyjnego w Katowicach.
Okręg Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu.

Zespół Delegacyjny Oddziału w Katowicach:

d) Zespół Delegacyjny we Wrocławiu:
Okręg Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu.

4) Oddział w Poznaniu:

Okręg Sądu Apelacyjnego w Poznaniu.
Okręg Sądu Apelacyjnego w Toruniu.

Zespół Delegacyjny Oddziału w Poznaniu:

e) Zespół Delegacyjny w Bydgoszczy,
Okręg Sądu Apelacyjnego w Toruniu.

5) Oddział w Gdańsku:

Okręg Sądu Apelacyjnego w Gdańsku.
Okręg Sądu Apelacyjnego w Olsztynie.

Wykaz sądów i prokuratur, pomieszczony został w Nr 1 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 1 grudnia 1945 r. (str. 12—19), a sprostowanie tego wykazu ogłoszono w Dz. Urzęd. Min. Sprawiedliwości Nr 2 z 1946 r., str. 47. Dalszym zmianom uległ podany wyżej wykaz w Związku z rozporządzeniami Ministra Sprawiedliwości z dnia 12. X. 1945 r. o zniesieniu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 256), z dnia 5. IV. 1946 r., w sprawie utworzenia Sądu Okręgowego w Częstochowie (Dz. U R P. Nr 13, poz. 97), oraz z dnia 5. IV. 1946 r. w sprawie włączenia okręgu Sądu Grodzkiego w Opocznie do Sądu Okręgowego w Piotrkowie (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 98).

Sprawy, które wpływać będą do Urzędów Prokuratorii Generalnej po dniu 15 czerwca 1946 r. należy przekazywać Urzędom Prokuratorii Generalnej, właściwym w myśl okólnika niniejszego; natomiast sprawy wcześniejsze należy prowadzić — aż do ich ukończenia — w tych Urzędach Prokuratorii Generalnej, do których wpłynęły.

Kierownik Prokuratorii Generalnej:

504.
ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 1 października 1946 r.

o bezpieczeństwie ruchu łodzi sportowych na wodach śródlądowych, stojących i płynących, na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Na podstawie art. 1 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 21 sierpnia 1944 r. o trybie powołania władz Administracji Ogólnej I i II instancji (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 8) i art. 108 pkt. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz admin. ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z roku 1936 r.), oraz za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam, co następuje:

§ 1.

(1) Samodzielne prowadzenie i używanie łodzi sportowych (kajaki, składaki, kanadyjki, łodzie wiosłowe, żaglówki, motorówki i ślizgowce) dozwolone jest tylko osobom umiejącym wiosłować, sterować, żeglować lub prowadzić łodzie motorowe.

(2) Umiejętność wiosłowania, sterowania, żeglowania lub prowadzenia łodzi motorowych, oraz znajomość przepisów, dotyczących żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych, stwierdza legitymacja wystawiona przez miejscowe kluby lub stowarzyszenia sportów wodnych, zrzeszone w odpowiednich

państwowych związkach sportowych, jak Polski Związek Kajakowy, Polski Związek Towarzystw Wioślarskich, Polski Związek Żeglarski. Jeżeli w danej miejscowości niema tego rodzaju klubu lub stowarzyszenia, wspomniane legitymacje wydawać będą właściwe terytorialnie powiatowe (miejskie) ośrodki W. F. i P. W.

(3) Legitymację powyższą obowiązana jest, osoba samodzielnie używająca łodzi sportowej, okazać na każde żądanie władz i ich organów, upoważnionych do kontroli, oraz w wypadkach zwracania się o pomoc, wskazówki, informacje itp.

§ 2.

Zabrania się samodzielnego używania łodzi sportowych osobom nie umiejącym wiosłować, sterować, żeglować lub kierować motorem, dalej dzieciom do lat 16-tu włącznie, osobom zdradzającym objawy nienormalne, będącym w stanie nietrzeźwym, oraz nie umiejącym pływać.

§ 3.

(1) Zabrania się przepływania łodziami sportowymi z biegiem rzeki obok statków, galarów, kryp, pomostów, przystani itp., stale umocowanych, w odległości mniejszej, niż 5 m.

(2) Zabrania się podpływania łodziami sportowymi i przyczepiania się do statków, galarów, tratew, oraz pociągów holowniczych, będących w ruchu.

(3) Wszelkiego rodzaju łodzie sportowe, płynące w poprzek drogi wodnej, pozostawać powinny w takiej odległości od dziobu, płynącego wzdłuż drogi wodnej, statku, galaru, tratwy lub t. p., by nie spowodowały konieczności ich zatrzymania lub zmniejszenia szybkości jazdy.

§ 4.

Zabrania się używania łodzi motorowych bez tłumików lub z tłumikami nie szczelnymi.

§ 5.

(1) Zabrania się używania łodzi sportowych w czasie spływu kry, oraz dużej wody (powodzi).

(2) Zakaz ten nie dotyczy wypadków ratowania osób tonących lub zagrożonych powodzią ludzi i ich mienia.

§ 6.

(1) Zabrania się łodziom sportowym o napędzie motorowym jazdy — na odcinkach o zwiększonym ruchu — z szybkością większą jak 30 km na godzinę, zaś obok miejsc przeznaczonych do kąpieli, a trwale nie odgrodzonych, oraz w porze nocnej, z szybkością większą jak 12 km na godzinę.

(2) Przy mijaniu łodzi małych (kajaków, składaków, wiosłowych, wyścigowych itp.), oraz napełnionych łodzi piaskarskich, wzbronione jest wywoływanie szybką jazdą fali wodnej, zagrażającej bezpieczeństwu mijanych łodzi.

§ 7.

Wszystkie łodzie sportowe, poruszające się w porze nocnej na drodze wodnej, powinny być oznaczone sygnałami świetlnymi, ustalonymi w załączniku do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 23 marca 1934 r. o uprawianiu żeglugi i spławu (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 335).

§ 8.

(1) Regaty sportowe mogą się odbywać jedynie na podstawie zezwolenia właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej i tylko na trasie przez tą władzę ustalonej, w porozumieniu z właściwym Zarządem Dróg Wodnych.

(2) Jeżeli trasa przechodzi przez dwa lub więcej powiatów, zezwolenie na odbycie regat, udziela Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski w porozumieniu z Wojewódzkim Urzędem Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego, ewentualnie w porozumieniu z tą wojewódzką władzą administracji ogólnej, do której należą odnośne powiaty, przez które przechodzi trasa.

(3) W czasie trwania regat zabrania się wszelkim innym łodziom, nie uczestniczącym w zawodach, jak również kąpiącym, znajdować się na trasie, z wyjątkiem łodzi, umocowanych w odpowiednich miejscach przy przystaniach i brzegach.

(4) W czasie regat nie ogranicza się maksymalnej szybkości łodzi motorowych.

(5) Organizatorzy regat powinni uczestnikom zabezpieczyć odpowiednie środki ratownicze w razie wypadku.

§ 9.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia podlega karze grzywny do 5.000,— zł, lub karze aresztu do dni 14-tu, albo obu tym karom łącznie, przyczym mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365).

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda:
wz. (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda

505.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 1 października 1946 r.
Nr. 404/46 — SP. 764/c/806/46

w sprawie uchylenia zarządzeń.

Z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 11 września 1946 r. wszedł w życie dekret z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939 do 1945 (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 237).

W związku z powyższym uchylam moje zarządzenia:

1) z dnia 5 lutego 1945 r. w sprawie przymusowej pracy,
2) z dnia 9 lutego 1945 r. w sprawie posiadania kart rejestracyjnych Nr 5—45,
3) z dnia 7 czerwca 1945 w sprawie tymczasowego unormowania obowiązku pracy oraz stawek płac pracowników narodowości niemieckiej Nr. WWP/Poś/1/1/45. —

Równocześnie wyjaśniam, że:

a) potrącanie 25% zarobku przestaje obowiązywać w stosunku do obywateli polskich, wpisanych przez okupanta do I i II grupy niemieckiej listy narodowościowej;
b) do osób określonych w punkcie a) przestaje obowiązywać zarządzenie o rejestracji i przymusie pracy;
c) obywatele ci korzystają z normalnych uprawnień zarobkowych za wykonywane prace oraz przydziałów aprowizacyjnych, odzieżowych, premii, urlopów itp.;
d) przestaje obowiązywać ograniczenie zawierania związków małżeńskich;
e) właściwe urzędy powinny wydawać i tej kategorii obywatelom zaświadczenia, uprawniające do uzyskania np. renty inwalidzkiej, emerytury itp.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 października 1946 r.

Ob. Ob. Starostom polecam podać do wiadomości treść niniejszego zarządzenia wszystkim instytucjom, zakładom, przedsiębiorstwom i warsztatom pracy.

Wojewoda:
(—) A. Zawadzki, Generał Dywizji.

506.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 3 października 1946 r.
Nr. 406/46 — SP. IV. 114/51/46

w sprawie uchylenia zakazu przebywania w miejscach publicznych w czasie od godz. 24-tej do 5-tej.

Zarządzenie Nr. 174/45 z dnia 2 sierpnia 1945 r. w sprawie zakazu przebywania w miejscach publicznych w czasie od godz. 24-tej do 5-tej znoszę na obszarze Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda:
wz. (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda

507.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
L. cz.: Pra I/11 — 3/46

Katowice, dnia 1 października 1946 r.

OKÓLNIK Nr 405/46

o usprawnieniu ewidencji i kontroli ruchu ludności.

Do wszystkich Ob. Starostów Powiatowych w Województwie Śląsko-Dąbrowskim i Prezydentów miast Bytomia, Chorzowa, Gliwic, Katowic, Sosnowca i Zabrza.

W dążeniu do usprawnienia ewidencji i kontroli ruchu ludności Ministerstwo zdecydowało się poddać analizie względnie pewnym zmianom sposób załatwienia niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 23 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 489) o meldunkach i księgach ludności oraz instrukcji o prowadzeniu rejestru mieszkańców z dnia 27 listopada 1930 r. (Mon. Pol. Nr 291 — Zeszyt 2 Wydawnictwa Min. Adm. Publ. z r. 1946 p. t. Przepisy z zakresu prawa administracyjnego — strona 21.).

W związku z powyższym stosownie do postanowień okólnika Nr 19 Min. Adm. Publicznej z dnia 7 maja 1946 r. L. dz. IV ASC. 1723/46 zarządzam, jak następuje:

I.

1) Gminy, które prowadzą rejestr mieszkańców systemem kartotekowym (alfabetycznym, wzoru Nr 7) założą ze zgłoszeń wzoru Nr 1 (nr 11), Nr 3 i Nr 3-A (Nr 1-A) kartotekę terytorialną (adresową) zamiast dotychczas używanej księgi rejestru domów wzoru Nr 9, przewidzianej w § 27, ust. (2) powołanego wyżej rozp.

2) Zgłoszenia, o których mowa wyżej, powinny być podzielone w następujący sposób:
   a) na komisariaty M. O. w układzie kolejnym (porządkowym) tych komisariatów, wzgl. w gminach wiejskich na gromady i osiedla w ich układzie alfabetycznym,
   b) w poszczególnych komisariatach, wzgl. gromadach i osiedlach — na ulice w ich układzie alfabetycznym,
   c) w poszczególnych ulicach — na numery domów w ich układzie porządkowym,
   d) w domach wg. numerów mieszkań w układzie kolejnym (porządkowym) mieszkań. W przytułkach, bursach, domach akademickich itp. oraz w gminach, w których nie dokonano numeracji mieszkań — zamiast podziału na numery — można zastosować podział alfabetyczny zgłoszeń danego domu.

Poza tym w ramach podziału terytorialnego możnaby ew. przeprowadzić segregację zgłoszeń wg. układu rocznikowego, — dla każdego komisariatu, gromady, wsi, osiedla i ulicy, co może stanowić poważne ułatwienie przy sporządzaniu wszelkiego rodzaju wykazów i list. np. wyborców, poborowych, dzieci w wieku szkolnym itp.

3) Założenie wspomnianej kartoteki terytorialnej w gminach, które posiadają już rejestr mieszkańców, powinno nastąpić w terminie 45 dni od chwili otrzymania niniejszego okólnika. Dla założenia tej kartoteki powinny być wykorzystane wszystkie aktualne zgłoszenia, o których mowa na wstępie (pkt. 1 nin. okólnika).

   Gminy, które jeszcze rejestru nie posiadają, założą wspomnianą kartotekę, po jego restytuowaniu.

4) Dotychczas używane księgi rejestru domów należy zamknąć przez podkreślenie ostatnich w nich zapisów, zaopatrzyć pieczęcią gminy oraz podpisem przełożonego gminy lub kierownika Biura Ewidencji Ludności.

   Księgi te będą przechowywane we właściwym archiwum gminy.

5) W miastach większych, gdzie istnieć może trudność dokładnego określenia położenia nieruchomości, a w związku z tym trudność w prawidłowym włączeniu zgłoszenia meldunkowego do kartoteki adresowej, zaleca się założenie rejestru nieruchomości lub odpowiedniego wykazu.

II.

1) Gminy, prowadzące rejestr mieszkańców systemem kartotekowym, powinny zakładać osobne karty dla wszystkich mieszkańców, kończących w danym roku lat 17, a wpisanych dotąd wspólnie razem na jednej karcie z rodzicami. Fakt założenia indywidualnej karty powinien być odnotowany w części „dzieci" w rubryce „adnotacje", a także w księdze kontroli ruchu ludności (wzór Nr 8).

2) Ustęp (4) § 71 instrukcji o prowadzeniu rejestru mieszkańców z dnia 27. XI. 1930 r. staje się tym samym nieaktualny. Pozostałe ustępy tego § należy uważać za nadal obowiązujące.

III.

Nawiązując do okólnika Nr 312/46 z dnia 17 stycznia 1946 r. Nr Pra I/11 — 3/46 polecam wydać odpowiednie zarządzenie, aby w gminach w których rejestry mieszkańców uległy zniszczeniu, ostatecznie ich założenie zostało ukończone do końca października br. Niezależnie od tego należy mi przedłożyć do *dnia 31 października 1946 r.* sprawozdanie w ilu gminach i jakiego rodzaju (książkowy, czy kartotekowy) rejestry mieszkańców zostały już restytuowane.

Starostom Powiatowym (na Opolszczyźnie) zwracam również uwagę na polecenie z dnia 13 lipca 1946 r. Nr SP. I. — 58/26/46.

Wojewoda:
w/z (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda.

508.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
Departament Organizacyjny
L. dz. I. OOg. 7159/46 Warszawa, dnia 25 września 1946

OKÓLNIK

w sprawie ulg taryfowych przy przejazdach samochodami P. K. S.

Do Urzędów Wojewódzkich (wszystkich) i Zarządów Miejskich m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Ministerstwo Administracji Publicznej przesyła odpis pisma Prezydium Rady Ministrów z dnia 7. VIII. 46 r. Nr. O. III-28/6 w sprawie stosowania ulg taryfowych dla urzędników państwowych i samorządowych przy przejazdach samochodami P. K. S. — z prośbą o podanie jego treści do wiadomości pracowników Urzędu Wojewódzkiego, władz podległych i samorządu terytorialnego.

(—) Mgr H. Ulejczyk, Naczelnik Wydziału

PREZYDIUM RADY MINISTRÓW
Biuro Organizacji i Spraw Osobowych
Nr. O-III/28/6 Warszawa, dnia 7 sierpnia 1946 r.

Prezydium Rady Ministrów wyjaśnia, że przedsiębiorstwo „Państwowa Komunikacja Samochodowa", w myśl obowiązujących przepisów nie jest obowiązane do stosowania ulg taryfowych dla urzędników państwowych i samorządowych oraz do kredytowania przewozów osobowych lub towarowych na cele administracji publicznej. Zakres ulg stosowanych przez to przedsiębiorstwo ustala taryfa, zatwierdzona przez Ministerstwo Komunikacji.

Dyrektor
Biura Organizacji i Spraw Osobowych
(—) Prof. Dr. M. Jaroszyński

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Ogólny
L. dz. Og. Org. 48/19/46 Katowice, dnia 2. 10. 1946 r.

Ob. Ob. Naczelnikom Wydziałów, Kierownikowi Oddz. Personalnego, Woj. Inspektorowi Starostw, Woj. Inspektorowi Odszkodowań Wojennych, Woj. Inspektorowi Straży Pożarnych, Starostom Powiatowym i Grodzkim, Prezydentom miast wydzielonych

— do wiadomości i poinformowania podległego personelu.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi podadzą treść pow. pisma Prezydium Rady Ministrów do wiadomości pracownikom zarządów miejskich i gminnych w powiecie.

Za Wojewodę:
(—) Dr Wierzbiański, Naczelnik Wydziału.

509.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

Poz. IX - I/1939/46 Katowice, dnia 3 października 1946 r.

OKÓLNIK Nr. 402/46

w sprawie stanu bezpieczeństwa pożarowego w młynach.

W toku prowadzonych dochodzeń w sprawie pożaru jaki wybuchł w dniu 6. września 1946 r. w młynie parowym „NEUMANA w Białej —“ zostało stwierdzone, że jedną z przyczyn gwałtownego rozszerzenia się tegoż pożaru — był brak należycie zorganizowanej obrony p. poż. własnej objektu i niezastosowanie urządzeń i środków natury prewencyjnej.

Dla zbadania stanu bezpieczeństwa pożarowego w wszystkich młynach na terenie Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego — polecam Obywatelom Starostom pow. i grodzkim po myśl art. 43 ustawy o ochronie przed pożarami i innymi klęskami z dnia 13. 3. 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 365 powołać specjalne komisje złożone z przedstawicieli:

a) władzy przemysłowej I instancji.
b) powiatowej lub grodzkiej komendy straży pożarnych,
c) organizacji zawodowo-młynarskiej.
d) milicji obywatelskiej.
e) gmin na terenie których znajdują się młyny.

Komisje w składzie jak wyżej — przeprowadzą dokładną lustrację wszystkich młynów znajdujących się w terenie — zbadają stan obrony przeciwpożarowej w tych objektach — kierując się załączonymi wskazówkami.

Z przeprowadzonej lustracji, komisje sporządzą protokoły oddzielnie na każdy objekt — podając w nim dane ogólne objektów, stan bezpieczeństwa pożarowego, uchybienia oraz wnioski i spostrzeżenia. Na podstawie tych protokołów Obywatele Starostowie powiatowi i grodzcy — wydadzą do poszczególnych zarządów młynów znajdujących się na podległym Im terenie szczegółowe zarządzenia zmierzające do usunięcia w określonym terminie wszystkich uchybień przepisom bezpieczeństwa pożarowego i podniesienia obrony p. poż. w młynach. Odpisy protokołów i wydanych na ich podstawie zarządzeń należy przesłać Urzędowi Wojew. Inspektorat Pożarnictwa w terminie do dnia 30 listopada 1946 r. Meldunki negatywne obowiązują.

Wojewoda Śląsko-Dąbrowski
w/z Płk. Ziętek.

Załącznik do okólnika Nr. 402/46 z dnia 3. X. 1946 r.
Wskazówki dla komisji przeciwpożarowej w młynach.

1) Pożary we wszelkiego rodzaju młynach — jak wykazała praktyka należą do żywiołów, najgwałtowniejszych i trudnych do opanowania. Nagromadzone duże ilości pyłów mącznych, przy pewnych warunkach stanowią właśnie w czasie pożaru niebezpieczeństwo wybuchu. Dlatego należy przedsięwziąć daleko idące środki prewencyjne stosować konieczne urządzenie, aby nie dopuścić do powstania pożaru, a gdy mimo powstał, możliwie ograniczyć gwałtowność jego rozszerzenia się i zdusić go w zarodku.

W pracy nad zorganizowaniem w najszerszym tego słowa znaczeniu obrony przeciwpożarowej młynów, rozpatrzyć należy i wziąć pod uwagę następujące zagadnienia:

a) rodzaj młyna: — wodny, parowy, elektryczny, ropny itp.
b) powierzchnia zabudowy, wolnych terenów w ha i sąsiedztwo,
c) wydajność i rodzaj przetworów.
d) budynki — jakie i konstrukcja, —.
e) czy poszczególne części młyna, silosy, czyszczarnia, młyn właściwy, magazyny, mączarnia, hala maszyn napędnych, oddzielone są murem ogniowym — jak gruby i jak wysoki ponad dachem,
f) czy duże są otwory okienne.
g) czy i jak zabezpieczone są otwory łączące poszczególne części młyna, — drzwi, okna, otwory na wały, ślimacznice, rury spadowe i t. p.
h) czy urządzona jest wentylacja — i czy jest dostatecznie wystarczająca, — oraz czy przeprowadzane jest periodyczne odkurzanie i odczyszczanie pomieszczeń młyna,
i) jakie są zabezpieczenia urządzeń wentylacyjnych przed iskrzeniem, wyciągiem ognia na inne kondygnacje itp.
j) jakie są urządzenia świetlne — czy są instalacje zabezpieczone przed działaniem wilgoci, uszkodzeniem mechanicznym, iskrzeniem,
k) czy i jakie są urządzenia kontrolne do mierzenia ciepłoty zboża w silosach.
l) czy są i jakie urządzenia czyszczarni — mające na celu usunięcie z ziarna cząstek metali.
ł) czy urządzenia żubrownika są ogniotrwałe.
m) czy hala maszyn pędnych jest oddzielna od innych części młyna, jakie jej zabezpieczenie przeciwpoż., czy nie przechowuje się w niej materiałów łatwopalnych, wybuchowych itp.
n) czy przeprowadzane jest właściwe smarowanie wszystkich trących części (łożyska, pasy transmisyjne itp.) oraz czy przeprowadzona jest pisemna kontrola tych czynności.

Przepisy ogniowe (wewnętrzne):

a) czy wydane są pisemne wewnętrzne przepisy zapobiegania pożarom,
b) czy przepisy powyższe są ogłoszone i znane pracownikom i klientom,
c) czy jest ogłoszony wyraźny zakaz palenia tytoniu, ogni otwartych.

Obrona przeciwpożarowa — czynna:

a) czy jest zorganizowana służba przeciwpoż. jaka czy dostatecznie silna — wyszkolona,
b) jakie jest jej wyposażenie właściwe i czy dobrze rozmieszczone w objekcie,
c) jak pełniona jest służba przeciwpoż. — czy w czasie wolnym od pracy pełniony jest dozór,
d) jakie urządzenia przeciwpożarowe są w objekcie: piorun ochronny, gaśnice, hydranty, tryskacze itp.,
e) czy urządzenia powyższe są odpowiednio konserwowane i czy jest księga kontroli i kto za to odpowiada, oraz czy znajdują się w stanie zdatnym do natychmiastowego użytku.
f) czy personel przeszkolony jest w użyciu podręcznych środków gaśniczych.
g) czy jest dostateczna ilość wody dla celów gaśniczych,
h) czy są i jakie środki alarmowe — dla służby własnej oraz straży pożarnych na wypadek pożaru,
i) jak daleko jest oddalona najbliższa straż pożarna, jaki rodzaj oraz jej siła bojowa (ludzi i sprzęt).
j) inne uwagi.

510.

MINISTERSTWO APROWIZACJI I HANDLU
Departament Handlu

L. dz. X-Pa-6797. Warszawa, dnia 20 sierpnia 1946 r.

PISMO OKÓLNE

o utworzeniu Komisariatu Rządu do Spraw Wystaw i Targów.

Stosownie do Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12. IV. r. b. Ministerstwo Aprowizacji i Handlu przystąpiło do zorganizowania Komisariatu Rządu do Spraw Wystaw i Targów.

Celem Komisariatu Rządu do Spraw Wystaw i Targów, który już przejął wszelkie akta i materiały bieżące od Centralnego Urzędu Planowania, opracowującego dotychczas sprawy wystaw i targów, jest uzgadnianie opinii co do celowości istniejących lub mających powstać w kraju wystaw i targów, i co do celowości udziału wystawowców krajowych w wystawach i tar-

gach zagranicznych, oraz w wypadku uznania tej celowości, po wydaniu odpowiedniego zezwolenia, koordynowanie i kontrola całokształtu prac związanych z organizowaniem i przeprowadzaniem wystaw i targów w Polsce, zarówno wewnętrznych jak i międzynarodowych lub z udziałem wystawowców krajowych na wystawach i targach zagranicznych.

Komunikując o powyższym, Ministerstwo prosi o kierowanie wszelkich spraw związanych z wystawami i targami, zarówno krajowymi jak i zagranicznymi do Komisariatu Rządu do Spraw Wystaw i Targów przy Ministerstwie Aprowizacji i Handlu w Warszawie, ul. Puławska 28, oraz o nieudzielanie opinii czy kredytów organizatorom wystaw i targów, względnie zamierzającym brać udział w wystawach i targach zagranicznych, bez uzgodnienia tych spraw z Komisariatem Rządu do Spraw Wystaw i Targów.

Przyjmowanie zgłoszeń od Wystawców i proponowanie wystaw i targów bez wyraźnego zezwolenia wymienionego Komisariatu Rządu jest niewskazane, gdyż nie tylko, że powoduje stratę cennego dziś czasu, ale wprowadza w błąd ewentualnych wystawowców, którzy w razie nieuzyskania zezwolenia przez organizatorów, mogą ponieść straty materialne.

Dyrektor Departamentu Handlu
(—) Wł. Ryńca.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
Departament Administracyjny
L. dz. IV. AP. 4001/46 Warszawa, 1 października 1946

Do Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich) Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Ministerstwo Administracji Publicznej przesyła do wiadomości i stosownego wykorzystania.

p. o. Dyrektora Depart.
(—) J. Pokrzywnicki
Naczelnik Wydziału

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
— Wydział Ogólny —
Nr Og. Org. 5/d/8/46

Katowice, dnia 12 października 1946 r.

Ob. Ob. Naczelnicy Wydziałów Urz. Woj.
Kierownik Oddziału Personalnego
Inspektor Starostw
Inspektor Pożarnictwa
Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Grodzcy
Prezydenci miast wydzielonych

przesyła się do wiadomości i przestrzegania.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi powiadomią o powyższym zarządy miejskie i gminne.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Wierzbiański, Naczelnik Wydz. Ogólnego.

511.
BIULETYN
zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego
za czas od 1 września do 15 września 1946 r.

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
1. Zaraza stadnicza:			
Będzin	Ząbkowice	Warężyn	1 (1)
Bielsko	Strumień Wieś	Drogomyśl	1
	Jaworze	Jasienica	1
	Czechowice	Dziedzice	6 (5)
	Zabrzeg	Ligota	2 (2)
	St. Bielsko	St. Bielsko	2 (2)
	„	Mazańcowice	3 (3)
	Chybie	Chybie	1 (1)
	Rudnica	Rudnica	1 (1)
	Międzyrzecze-G.	Międzyrzecze-G.	1 (1)
Cieszyn	Haźlach	Zamarski	3
	Skoczów	Kowale	1
	Kończyce W.	Rudnik	1
	Dębowiec	Kostkowice	1
	Pruchna	Pruchna	1
Katowice	Bielszowice	Bielszowice	1
Koźle	Koźle	Koźle Wyspa	1
Lubliniec	Woźniki	Woźniki	3
	Lubsza	Czarny Las	1
Niemodlin	Łambinowice	Wierzbie	1
	Grasz	Grasz	1
	Szurgoszcz	Raski	1
Olesno	Kozłowice	Jamy	1 (1)
	Zębowice	Radawie	1 (1)
Prudnik	Biała	Biała	4
	Śmieć	Ligota	2
	„	Śmieć	3 (2)
	„	Grabina	2
	„	Prążyna	1
	„	Milowice	1 (1)
	Gostomia	Gostomia	1
	„	Rostkowice	1
	Racławice	Racławice	1 (1)
Pszczyna	Miedzna	Frydek	1
	„	Grzawa	2
	„	Miedzna	7
	Pszczyna M.	Pszczyna	3
	„ W.	Łąka	3
Rybnik	Godów	Skrzyszów	1 (1)
Zawiercie	Pińczyce	Pińczyce	1
	„	Żelisławice	3 (1)
	Koziegłówki	Markowice	2 (2)
	„	Koziegłówki	1
	„	Wojsławice	2
	„	Winowno	2
	„	Reniszów	1
	„	Gliniana-G.	1
	Siewierz	Siewierz	2
	Koziegłowy	Koziegłowy	3
	Rudnik W.	Cynków	4 (4)
Razem 12	37	50	92 (31)
2. Świerzb zwierzęcy:			
Będzin	4	4	4 (2)
Bielsko	10	16	31
Bytom	2	3	3
Gliwice	3	3	3
Grodków	1	1	1 (1)
Katowice	2	2	3 (1)
Kluczbork	1	1	1 (1)
Koźle	3	4	7
Niemodlin	8	8	20 (2)
Opole	2	2	2 (2)
Prudnik	4	5	8
Pszczyna	11	15	28
Rybnik	7	7	7 (1)
Strzelce	3	3	5 (1)
Tarnowskie-G.	3	3	5 (1)
Zawiercie	6	8	10
Razem 16	70	85	138 (17)
3. Wścieklizna:			
Będzin	Czeladź	Czeladź	1
	Łosień	Łosień	1
	Dąbrowa-G.	Dąbrowa-G.	2 (1)
	Strzemieszyce	Strzemieszyce	5
	Bobrowniki	Namiarki	1 (1)
Zawiercie	Łazy	Łazy	1
	„	Niegowonice	1 (1)
Razem 2	7	7	12 (3)

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
4. Pomór świń:			
Będzin	Grodziec	Grodziec	1 (1)
Bytom	Zbosławice	Ptakowice	1
	Szombierki	Szombierki	1
Niemodlin	Niemodlin	Niemodlin	1 (1)
Nysa	Nysa	Nysa	1
Opole	Chrapkowice	Rogów	1
Rybnik	Chudów	Chudów	1
Strzelce	Rozmierka	Rozmierka	1
Tarnowskie G.	Tarnowskie G.	Tarnowskie G.	1
Zawiercie	Pohulanka	Pohulanka	1
Razem 7	10	10	10 (2)
5. Różyca świń			
Będzin	Czeladź	Czeladź	2 (2)
	Łagisza	Łagisza	1 (1)
Bytom	Miedary	Laryszów	1 (1)
	Wieszowa	Wieszowa	1 (1)
Głubczyce	Głubczyce	Bernacice	1 (1)
Gliwice	Szywałd	Szywałd	1 (1)
	Łubie	Łubie D.	1 (1)
		Pilchowice	1 (1)
	Gliwice	Gliwice	2 (2)
	Łubie	Kopienice	1 (1)
	Łabędy	Łabędy	2 (1)
	Ostropa	Kozłów	1 (1)
Katowice	Piotrowice	Piotrowice	1 (1)
	Bielszowice	Bielszowice	1 (1)
	Szopienice	Szopienice	1 (1)
Koźle	Koźle	Koźle	3 (3)
	Reńska Wieś	Dębowa	1 (1)
	"	Kobylice	1 (1)
Kluczbork	Kluczbork	Kluczbork	4 (4)
Lubliniec	Kochanowice	Jawornica	1 (1)
	Sieraków	Wędzina	1 (1)
Olesno	Sternalice	Sternalice	2 (2)
	Wysoka	Wysoka	1
	Zębowice	Łąki	4 (3)
	"	Zębowice	1
	Kościeliska	Biskupice	4
	Olesno	Olesno	8 (1)
	Wysoka	Leśna	1
	Bogacica	Wierzchy	1
	Gorzów	Gorzów	1
	Wysoka	Sowczyce	1
	Olesno	Wołoszów	1
	Kozłowice	Pawłowice	1 (1)
	Olesno	Grodzisko	1 (1)
	"	Wojciechów	4 (4)
	M. Lasowice	Kocianowice	1 (1)
	Kozłowice	Kozłowice	1 (1)
	Sternalice	Wichrów	1 (1)
Opole	Opole	Zakrzów	1 (1)
	Turawa	Turawa	1 (1)
Pszczyna	Mikołów	Mikołów	2 (2)
	Łaziska G.	Łaziska G.	1 (1)
	Murcki	Murcki	1 (1)
Racibórz	Krzanowice	Borzucin	1 (1)
Strzelce	Strzelce	Strzelce	3 (3)
	Rozmierka	Kadłub	1 (1)
	"	Rozmierz	1 (1)
	Szymiszów	Kalinów	1 (1)
	"	Rożniatów	1 (1)
Tarnowskie G.	Tarnowskie G.	Tarnowskie G.	1
	Brzozowice K.	Brzozowice K.	6 (6)
Razem 14	46	52	79 (64)
6. Pomór drobiu.			
Tarnowskie G.	Tarnowskie G.	Tarnowskie G.	1 (1)
7. Posocznica karpi.			
Rybnik	Lubomia	Wielikąt	1

Cyfry w nawiasach oznaczają ilość zagród nowoprzybyłych.

Za Wojewodę:
Waśkow Edmund, w/z Naczelnik Wydziału.

Biuletyn zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego za czas od 16 września do 30 września 1946 r.

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
1. Zaraza stadnicza			
Będzin	Ząbkowice	Wyguzłów	1
	Łosień	Łęka	1 (1)
Bielsko	Strumień	Drogomyśl	1
	Jaworze	Jasienica	1
	Czechowice	Dziedzice	6
	Zabrzeg	Ligota	2
	St. Bielsko	Bielsko	2
	"	Mazańcowice	3
	Chybie	Chybie	1
	Rudnica	Rudnica	1
	Międzyrzecze	Dolne	1
Cieszyn	Haźlach	Zamarski	3
	Skoczów	Kowale	1
	Kończyce	Rudnik	2 (1)
	Dębowiec	Kostkowice	1
	Pruchna	Pruchna	1
	Dębowiec	Dębowiec	6 (6)
Gliwice	Ostropa	Kozłów	1 (1)
Katowice	Bielszowice	Bielszowice	1
Koźle	Koźle	Wyspa	1
Lubliniec	Woźniki	Woźniki	3
	Lubsza	Czarny Las	1
Niemodlin	Niemodlin	Szczepanowice	1 (1)
	Grasz	Grasz	1
	Szurgoszcz	Raski	1
Olesno	Zębowice	Radawie	1
Prudnik	Biała	Biała	5 (1)
	Śmieć	Ligota	2 (2)
	"	Śmieć	5
	"	Grabowa	2
	"	Prażyna	1
	"	Milowice	1
	Gostomia	Gostomia	1
	"	Rostkowice	1
	Racławice	Racławice	1
Pszczyna	Miedźna	Frydek	1
		Grzawa	2
		Miedzna	8 (1)
	Pszczyna M.	Pszczyna	3
	Pszczyna W.	Łąka	3
Rybnik	Godów	Strzyszów	1
	Chudów	Krzyżkowice	1 (1)
Zawiercie	Pińczyce	Pińczyce	1
	"	Zielisławice	2
	Koziegłówki	Marklowice	2
		Koziegłówki	1
		Wojsławice	2
		Winowno	2
		Remiszów	1
		Gliniana Góra	1
	Siewierz	Siewierz	3
	Koziegłowy	Koziegłowy	3
	Rudnik	Cynków	4
13	39	53	103 (15)
2. Świerzb zwierząt jednokopytowych.			
Będzin	3	3	3
Bielsko	4	6	9
Bytom	1	1	1
Grodków	1	1	1
Katowice	2	2	3
Koźle	3	4	7
Niemodlin	6	6	19
Prudnik	5	6	9
Pszczyna	12	16	21 (1)
Rybnik	5	5	5
Strzelce	5	5	5
Tarn. Góry	1	1	3
Zawiercie	5	8	10
13	53	64	96 (1)

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
3. Wścieklizna.			
Będzin	Bobrowniki	Kamionki	1
Zawiercie	Łazy	Łazy	1
2	2	2	2
4. Pomór świń.			
Będzin	Grodziec	Grodziec	1
Bytom	Zbosławice	Ptakowice	1
	Szombierki	Szombierki	1
Kluczbork	Kluczbork	Kluczbork	1 (1)
Niemodlin	Niemodlin	Niemodlin	1
Rybnik	Chudów	Chudów	1
Tarn. Góry	Tarnowskie G.	Tarnowskie G.	1
6	7	7	7 (1)
5. Różyca świń.			
Będzin	Czeladź	Czeladź	1 (1)
	Będzin	Będzin	1 (1)
	Gołonóg	Gołonóg	1 (1)
Bytom	Mikulczyce	Wesoła	1 (1)
Gliwice	Łabędy	Łabędy	2
	Ostropa	Kozłów	3 (2)
	Świbie	Świbie	1 (1)
	„	Wieśnicza	1 (1)
	Kamieniec	Czekanów	2 (2)
Kluczbork	Kluczbork	Kluczbork	1 (1)
Niemodlin	Łambinowice	Bielice	3 (3)
Olesno	Zębowice	Łąki	4
		Zębowice	1
	Olesno	Olesno	2 (2)
	Gorzów	Gorzów	1 (1)
	Wysoka	Sowczyce	1 (1)
	Olesno	Wojciechów	4
	M. Lasowice	Kocianowice	1
	Kozłowice	Kozłowice	1 (1)
	Wysoka	Łomnica	5 (5)
	Pruszków	Pruszków	1 (1)
Pszczyna	Łaziska Górne		1 (1)
	Mikołów		4 (4)
	Pszczyna		2 (2)
	Pszczyna W.	Piasek	1 (1)
	Suszec	Rudniczka	1 (1)
	Wisła W.	Studzionka	1 (1)
Strzelce	Strzelce		2 (2)
	Ujazd	Niezdrowice	1 (1)
	Zdzieszowice		2 (2)
Tarnowskie G.	Dąbrówka W.		1
10	32	35	58 (44)
6. Pomór drobiu.			
Lubliniec	Kochanowice		1 (1)
	Sadów		1 (1)
1	2		2 (2)
7. Cholera drobiu			
Katowice	Kochłowice	Kochłowice	2 (2)
8. Posocznica karpi.			
Rybnik	Lubomia	Wielokąt	1

Cyfry w nawiasach oznaczają ilość zagród nowoprzybyłych.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Smoliński Stanisław, Naczelnik Wydz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski rozpisuje

PRZETARG NIEOGRANICZONY

na odbudowę zniszczonych i uszkodzonych opór mostu żelbetowego na rzece Nysie w Nysie w ciągu drogi państwowej Niemodlin—Nysa—Odmuchów (ul. Mostowa).

Termin wykonania robót do dnia 31 stycznia 1947 r.

Oferty należy składać w zalakowanych kopertach bez stempla firmowego, z napisem: „Oferta na odbudowę opór mostu żelbetowego w Nysie“, w terminie *do dnia 30 października 1946 r. godz. 12* — w kancelarii Wydziału Komunikacyjnego, gmach Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach, pokój 518.

Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godz. 12.15.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo wyboru oferenta niezależnie od wysokości sumy oferowanej, oraz prawo unieważnienia przetargu w całości lub częściowo bez podania powodów.

Pierwszeństwo otrzymania robót z przetargu, przy tej samej lub zbliżonej (w ramach do 5%) sumie ofertowej, będą mieli ci oferenci, którzy wykupili większą od pozostałych oferentów, ilość obligacyj Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju.

Przystępujący do przetargu obowiązani są przedstawić przy ofercie zaświadczenie instytucji subskrybującej o wysokości nabytych obligacyj P. P. O. K.

Do oferty należy dołączyć przepisowe wadium w wysokości 2 proc. kosztorysu ofertowego, oraz wypis z rejestru handlowego i odpis świadectwa przemysłowego lub karty rzemieślniczej.

Zwolnione od składania wadium mogą być tylko przedsiębiorstwa państwowe na podstawie odpowiedniego zaświadczenia odnośnego zrzeszenia przedsiębiorstw budowlanych.

Formularze ofertowe (kosztorys ofertowy, oferta, warunki przetargu i wzór umowy) można nabyć w kancelarii Wydziału Komunikacyjnego w gmachu Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach, pokój 518, w cenie 100 zł za komplet.

Tam też można zaznajomić się z „Ogólnymi warunkami dostaw i robót w podległej Ministrowi Komunikacji administracji dróg kołowych i wodnych“ oraz uzyskać potrzebne informacje w związku z ogłoszonym przetargiem.

Za Wojewodę:
(—) Dr. St. Kaufman, Naczelnik Wydziału.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski rozpisał

PRZETARG NIEOGRANICZONY

na wykonanie robót wykończeniowych w budynku mieszkalnym w Katowicach-Ligocie, przy ul. Św. Bronisławy 24.

Podkładki ofertowe można nabyć w Urzędzie Wojewódzkim, pokój 538. Termin składania ofert upływa *dnia 7 listopada 1946 r. o godz. 12.*

Szczegóły na tablicy ogłoszeń Wydziału Odbudowy w Urzędzie Wojewódzkim IV-te piętro.

ZAMKNIĘCIE DROGI.

Powiatowy Zarząd Drogowy w Pszczynie podaje do publicznej wiadomości, że droga wojewódzka Pawłowice—Pruchna zostaje zamknięta na odcinku od km 0,0 do km 7,5 przez teren powiatu pszczyńskiego dla wszelkiego ruchu kołowego w czasie od 10 października do 20 grudnia 1946 r. z powodu przebudowy mostów na drodze Pawłowice—Pruchna w km 0,433 i w km 4.742 w Golasowicach.

Objazd będzie się odbywał po drodze państwowej Pawłowice—Zbytków—Jarząbkowice—Pruchna oraz Pawłowice—Jastrzębie—Ruptawa—Zebrzydowice. (PAP) 43

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

PREZES SĄDU OKRĘGOWEGO
w Raciborzu

Prez. 750/46 5. Ł.

W myśl § 7. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 27 listopada 1945 r. Dz. U. R. P. Nr 53. zostali powołani na ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa:

1) Pukowiec Stanisław, Bełk pow. rybnicki,

2) Fojcik Ludwik, Stanowice pow. rybnicki,

3) Pośpiech Jan, Rogów pow. rybnicki.
4) Siedlaczek Jan, Rogów pow. rybnicki.
5) Burda Aloizy, Boguszowice pow. rybnicki.
6) Mazurek Wilhelm, Gierałtowice pow. rybnicki.
7) Zwoliński Kazimierz, Gierałtowice pow. rybnicki.
8) Brachman Stanisław, Chwałowice pow. rybnicki.
9) Krótki Aloizy, Chwałowice pow. rybnicki,
10) Majorczyk Władysław, Czerwionka pow. rybnicki.
11) Chowaniec Czesław, Czuchów pow. rybnicki.
12) Bugdoł Franciszek, Czernica pow. rybnicki.
13) Porwoł Józef, Czernica pow. rybnicki,
14) Rduch Teodor, Dębieńsko W. pow. rybnicki.
15) Szpitalny Augustyn, Dębieńsko W. pow. rybnicki,
16) Hurski Antoni, Gorzyce pow. rybnicki,
17) Skrzyszowski Adolf, Gorzyczki pow. rybnicki.
18) Kozieł Aloizy, Godów pow. rybnicki.
19) Turoń Karol, Godów pow. rybnicki.
20) Tkocz Teodor, Jankowice pow. rybnicki.
21) Smyczek Leon, Jankowice pow. rybnicki,
22) Szewczyk Edward, Jastrzębie Zdrój pow. rybnicki.
23) Ranoszek Franciszek, Jastrzębie Zdrój pow. rybn.,
24) Damek Franciszek, Zebrzydowice pow. rybnicki.
25) Kufieta Jerzy, Zebrzydowice pow. rybnicki.
26) Chodorowski Mieczysław, Knurów pow. rybnicki.
27) Cichos Teofil, Knurów pow. rybnicki,
28) Kucharczyk Ryszard, Leszczyny pow. rybnicki.
29) Groborz Stanisław, Przegędza pow. rybnicki.
30) Seget Aloizy, Lubomia pow. rybnicki.
31) Cuber Emanuel, Lubomia pow. rybnicki.
32) Badura Jan, Mgr, Sumina pow. rybnicki,
33) Blazel Józef, Lyski pow. rybnicki,
34) Kareta Jan, Marklowice pow. rybnicki.
35) Mróz Michał, Marklowice pow. rybnicki.
36) Adamczyk Dominik, Niedobczyce pow. rybnicki.
37) Skaba Paweł, Niedobczyce pow. rybnicki,
38) Soja Franciszek, Pszów, pow. rybnicki,
39) Grabiec Zygfryd, Pszów pow. rybnicki,
40) Krasek Antoni, Brzezie pow. rybnicki,
41) Wywrzyczny Paweł, Brzezie pow. rybnicki,
42) Mitko Jan, Mszana pow. rybnicki,
43) Chromik Emil, Połomia pow. rybnicki,
44) Sachs Leopold, Radlin pow. rybnicki,
45) Kubica Franciszek, Radlin pow. rybnicki.
46) Jureczek Franciszek, Rydułtowy pow. rybnicki,
47) Koterba Stefan, Rydułtowy pow. rybnicki.
48) Nieszporek Florian, Golejów pow. rybnicki,
49) Tkocz Teodor, Orzepowice pow. rybnicki,
50) Kaczmarczyk Paweł, Wilcza pow. rybnicki,
51) Wyciślik Ludwik, Wilcza pow. rybnicki.
52) Gorecki Adolf, Turza pow. rybnicki,,
53) Pawelec Edward, Czyżowice pow. rybnicki,
54) Piechocki Hieronim, Rybnik, ul. Zamkowa (Księgarnia Czytelnik).
55) Naparstek Andrzej, Rybnik, ul. Plac Żołnierza Polskiego),
56) Grzesiak Bronisław, Wodzisław pow. rybnicki,
57) Karwot Jan, Wodzisław pow. rybnicki. 39/P

POSTANOWIENIE

Sprawy: V.Ns. 213/46, V.Ns 284/46 i V.Ns 291/46

WYWOŁANIE.

Właściciele nieruchomości wzgl. wierzyciele hipoteczni, wzgl. akcji:

1) Jan Wolski, dyr. gazowni zam. w Warszawie ul. Nowogródzka 18a m
2) Komunalna Kasa Oszczędności miasta Katowic.
3) Jakub Rechnic, zam. w Katowicach ul. Kościuszki 43, stawili do tutejszego Sądu o wywołanie akcji, względnie listów hipotecznych:

ad 1) 4.720 sztuk akcji firmy „Gazownie Górnośląskie, Spółka Akcyjna" wartości po 1.000 zł. — nominalnie każda, oznaczonych numerami bieżącymi od 1 do 4720.

ad 2) listu hipotecznego na sumę 100.000 zł. i 200.— zł. w złocie, wpisanych w księdze wieczystej Katowice tom V, karta L. 242, dział III L. 3, pożyczka z procentami po 11% na rzecz Gminy miejskiej Katowice (Kasa Oszczędności). Właścicielka nieruchomości jest Fany Nebel z domu Weissenberg z Katowic.

ad 3) Listów hipotecznych wpisanych w księdze wieczystej Katowice tom 19 karta L. 705 i tom 48 karta L. 1593:

a) na sumę 60.000 zł. dział III L. 9 wzgl. 8 wzgl. 1 z różnicą kursu złotego — pożyczka z procentem po 10% na rzecz Gminy miejskiej Katowice (Kasa Oszczędności),

b) na sumę 36.000 zł w złocie, dział III L. 10 wzgl. 10 wzgl. 3, pożyczka z procentem po 8% na rzecz Łucji Kubańskiej z domu Kosch z Katowic. Właścicielem nieruchomości jest przedsiębiorca budowlany Piotr Kubański z Katowic.

Posiadaczy akcji wzgl. wierzycieli hipotecznych wzgl. uprawnionych do ciężarów realnych wzgl. posiadaczy listów hipotecznych wzgl. osoby roszczące wzywa się by najpóźniej w terminie

30. listopada 1946 r., godz. 10

zgłosili swoje prawa i przedłożyli odnośne dokumenty w przeciwnym bowiem razie wierzyciele wzgl. uprawnieni, wzgl. posiadacze akcji wzgl. listów hipotecznych wzgl. właściciele gruntów zostaną z ich prawami wykluczeni, a akcje wzgl. listy hipoteczne pozbawione mocy.

Katowice, dnia 21 września 1946 r. P/41

SĄD GRODZKI.

POSTANOWIENIE.

Sprawy: V. Ns. 320/46, V. Ns. 332/46, V. Ns. 333/46 i V. Ns. 208/46.

Wywołanie.

Właściciele nieruchomości wzgl. wierzyciele hipoteczni:

1) Genia Spiegel z Krakowa, ul. Długa 66.
2) Wilhelm Biernat z Nowej Wsi, ul. Sienkiewicza 7,
3) Estera Gesundheit z domu Kaufman z Katowic, ul. Sobieskiego 19,
4) Komunalna Kasa Oszczędności miasta Katowic w Katowicach,

stawili do tutejszego Sądu wnioski o wywołanie listów hipotecznych:

ad 1) listu hipotecznego na sumę 8.000 dolarów pożyczka z procentem po 12% rocznie wpisanych w księdze wieczystej Katowice tom VII karta L. 292 dział III L. 24 na rzecz Marii Teresy Zimmermann z d. Fritsch z Katowic,
Właściciel nieruchomości jest Ring Grundstuecks Spółka gruntowa z ogr. odp. w Katowicach, Rynek,

ad 2) listu hipotecznego na sumę 20.000 złotych z 10% odsetkami wpisanych w księdze wieczystej Wirek tom VIII karta 214 i tom IX. karta 222 dział III pod liczbą bieżącą wpisu 4 względnie 1,4 do łącznej odpowiedzialności na rzecz Miejskiej Kasy Oszczędności w Chorzowie (Król. Huta).
Właściciel nieruchomości jest Wilhelm Biernat z Nowej Wsi, ul. Sienkiewicza 7,

ad 3) listu hipotecznego na sumę 100.000 złotych pożyczka z procentem po 10% rocznie wpisanych

księdze wieczystej Katowice tom 13 wykaz L. 545 dział III L. 17 na rzecz kupca Dawida Kaufmana w Berlinie, Grenadierstr. 36.
Właściciel nieruchomości jest kupiec Izrael Simche Wiener z Katowic, ul. Wojewódzka 5.

ad 4) listu hipotecznego na sumę 50.000 złotych i 200 złotych w złocie pożyczka z procentem po 11% wpisanych w księdze wieczystej Katowice, tom VII karta L. 308 dział III L. 1. nowa seria na rzecz Gminy Miejskiej Katowice (Kasa Oszczędności), Właścicielami nieruchomości są Samuel Nuta Szolowicz w Sosnowcu i Jocha Szolowiczowa z domu Beitner w Sosnowcu po połowie.

Posiadaczy wzgl. wierzycieli hipotecznych wzgl. uprawnionych do ciężarów realnych wzgl. posiadaczy listów hipotecznych, wzgl. osoby roszczące wzywa się by najpóźniej w terminie

30. listopada 1946 r., godz. 10

zgłosili swoje prawa i przedłożyli odnośne dokumenty w przeciwnym bowiem razie wierzyciele wzgl. uprawnieni wzgl. posiadacze listów hipotecznych wzgl. właściciele gruntów zostaną z ich prawami wykluczeni, a listy hipoteczne pozbawione mocy.

Katowice, dnia 26. września 1946 r.

P/42 SĄD GRODZKI.

OGŁOSZENIE.

Likwidatorzy firmy "Königshütter Wohnungsbaugesellschaft m. b. H." w Chorzowie wzywają wierzycieli firmy do zgłoszenia ich wierzytelności w nieprzekraczalnym terminie trzech miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia pod adresem firmy w Chorzowie, Ratusz.

Broda Dyrda Wróżyna"

Chorzowska Spółka Budowl. Mieszk. z o. o.
164 w likwidacji.

OBWIESZCZENIE.

Wydział Powiatowy w Pszczynie wydzierżawi na okres kilku lat pomieszczenia na hotel, restaurację, kinoteatr, lokale handlowe i in., mieszczące się w budynku tak zwanego „Hotelu Pszczyńskiego", położonym w Pszczynie, przy ul. Piastowskiej Nr. 1.

Warunki dzierżawy: kilkoletnie bezpłatne użytkowanie wzamian za odremontowanie budynku. Szczegóły w projekcie umowy i kosztorysie, które są do przejrzenia w Starostwie Powiatowym w Pszczynie (pokój Nr. 40). 267

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się skradzione: książeczkę wojskową, Dekret Prezydenta z roku 1939 o przyznaniu renty na nazwisko Wojciech Walerowicz, zamieszkały w Pleszewie, Gnieźnieńska 9.

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową Nr 1616/2 wystawioną przez Okręgową Dyrekcję Poczt i Telegrafów Katowice, na nazwisko Wiertolorz Gertruta. 261

Unieważnia się legitymację służbową Nr 1425/2, wystawioną przez Okręgową Dyrekcję Poczt i Telegrafów Katowice, na nazwisko Góra Aniela. 262

Unieważnia się skradzione prawo jazdy Nr 13686, wystawione przez Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbrowski, dowód osobisty wystawiony przez Zarząd Miejski w Sosnowcu, metryka urodzenia oraz dokument ślubu, na nazwisko Zygmunt Baranowski zamieszkały w Mysłowicach, ul. Krakowska 3. 263

Unieważnia się skradz. wraz z samochodem dokumenty rejestr. samochodu marki B.M.W. Nr rejestr. A-67794, wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Centralny Zarząd Przemysłu Węglowego. 264

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbrowski na nazwisko Bulówna Wanda. 265

Unieważnia się zgubiony tymczasowy dowód osobisty wystawiony przez Zarząd Gminny w Lubszy Śląskiej na nazwisko Opiełka Józef, Lubsza Śląska 33. 266

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową wystaw. przez Urząd Wojewódzki Śl.-Dąbrowski na nazwisko Figiel Edward. 253

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu, Nr rejestr. C-74825, jako własność Zarządu Miejskiego w Prądniku oraz prawo jazdy na nazwisko Lisoń Karol, wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice. 254

Unieważnia się skradzioną kartę ewidencyjną samochodu „Gaz 67" Nr rejestr. A-68389, wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Centralny Zarząd Przemysłu Węglowego. 255

Unieważnia się zgubioną legitymację zniżki kolejowej Nr 342/1, wystaw. przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów Katowice, na nazwisko Elżbieta Dukiel zamieszkała Chorzów VI Dyrekcyjna 2. 256

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową 121/1, wystawioną przez Okręgową Dyrekcję Poczt i Telegrafów Katowice na nazwisko Kassaraba Katarzyna. 257

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu „Zis" Nr rejestr. C-02730 wystaw. przez Urząd Samochodowy Warszawa na P.K.S. Gliwice. 258

Unieważnia się skradz. legitymację służbową wystawioną przez Centr. Zarząd Przemysłu Węglowego, deklarację wierności oraz legitymację Centralnego Związku Górników na nazwisko Eleonora Polkowa, zamieszkała w Katowicach-Ligocie ul. Tomasza 10. 259

Unieważnia się skradzione legitymacje służbowe P 10 i Z 94 wystawione przez Wojewódzki Urząd Informacji i Propagandy Katowice na nazwisko Przybyszewski Edmund i Przybyszewska Józefa. 252.

Chorzowskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego unieważnia kartę ewidencyjną dla samochodu D. K. W. nr. A 73112, nr. silnika 914625, nr. podwozia 3116939 oraz rozkaz wyjazdu nr. 575 zagubione dnia 30. 9. 46 roku. (PAP) 40

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 244, tel. 444 i 452, adm.-pok. 242, tel. 356. *ZA REDAKCJĘ: Dr Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA: Roczna 360.— zł, półroczna 180,— zł, kwartalna 90.— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10.— zł, druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 5.— zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale wraz z egz. dowod. 100,— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 16,— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego), Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54

R 21926